

ادامه از صفحه ۲

سپنتا نیکنام در دوراهی ماندن و رفتن ماجرای یک شکایت

سپنتا نیکنام با بیش از ۲۲ هزار رای برای بار دوم جزء نفرات اول منتخبان شهر یزد است که به دلیل شکایت یکی از بازماندگان انتخابات شوراها؛ یعنی علی اصغر باقری، نامزد اصولگرا و شکست خورده انتخابات، از نیکنام به دلیل زرتشتی بودن او، با رای دیوان عدالت اداری از حضور در شورای شهر بازماند.

دیوان عدالت اداری با استناد به یکی از سخنان امام، نپذیرفت که در شهری که اکثریت با مسلمانان است، یک نفر غیرمسلمان به شورای شهر راه پیدا کند. از این قاعده که به‌عنوان نفی سبیل شناخته می‌شود، بسیاری از اعضای شورای نگهبان هم دفاع کردند.
باین‌حال در ماه‌های پایانی سال گذشته، مجلس طرحی را با عنوان «اصلاح قانون تشکیلات و وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران» از تصویب گذراند که بر اساس آن نیروان ایدان الهی شناخته‌شده در قانون اساسی امکان حضور در شورای شهر را پیدا می‌کنند.
باین‌حال شورای نگهبان این طرح را رد کرده و مجلس با اصرار بر مصوبه خود، آن را راهی مجمع تشخیص مصلحت نظام کرد.
باین‌حال با تعلق مجمع، مرضی الویری رئیس شورای‌عالی استان‌ها، هم سال گذشته در نامه‌ای به هاشمی‌شاهرودی، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، خواستار بررسی این موضوع شده بود. این طرح اما همچنان در مجمع باقی مانده و فرصت بحث در جلسه اصلی را پیدا نکرده است.

علی مطهری، نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی که اسفندماه سال گذشته اعلام کرده بود برای تعیین‌تکلیف طرح حضور اقلیت‌ها در شوراها با هاشمی‌شاهرودی مذاکره می‌کند، بعد از تعطیلات نوروز گفت هنوز به درخواست ملاقاتش با رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام پاسخی داده نشده است. او به اعتمادآنانی گفته بود: «هنوز وقت ندادند و ملاقات انجام نشده است. البته ظاهراً آقای شاهرودی کسالتی داشتند، به خاطر همین مسئله هنوز نتوانسته‌ام با ایشان ملاقاتی داشته باشم».

بابد عطف به‌ما سبق شود

در این میان اما احمد علی‌رضاییکی درخصوص وضعیت قانونی عضویت سپنتا نیکنام در شورای شهر یزد، مطلب جدیدی را درباره نیکنام طرح کرده است. او گفته است که مجمع باید، عبارت عطف به‌ما‌سبق را در مصوبه مجلس ذکر کند تا شامل حال نیکنام شود. او به خانه ملت گفت: «تا زمانی که تکلیف مصوبه مجلس تعیین نشود، سپنتا نیکنام نیز نمی‌تواند به شورای شهر یزد بازگردد، زیرا به‌لحاظ قانونی وی بیش از شش ماه است که در جلسات شورای شهر شرکت نکرده». اگرچه اسفندیار اختیاری قبلا این مورد را بی‌پاسخ نگذاشته و اعلام کرده بود که نیکنام به‌اجبار نتوانسته در جلسات حاضر شود.

علیرضاییکی ادامه داد: «سپنتا نیکنام به دیوان عدالت اداری نیز مراجعه کرده، اما تعیین‌تکلیف نهایی به مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام منوط شده است. در حقیقت اگر در مصوبه مجمع تشخیص قید شود که قانون عطف به‌ما‌سبق است، سپنتا نیکنام می‌تواند به شورای شهر یزد بازگردد. در صورتی که در متن مصوبه در مورد حضور اقلیت‌های دینی در شوراهای شهر و روستا، عبارت «عطف به‌ما‌سبق» قید نشود، بازگشت وی به شورای شهر یزد امکان‌پذیر نیست. آنچه روشن است، هم درباره عدم حضور شش‌ماهه نیکنام در جلسات شورای شهر یزد اختلاف‌نظر وجود دارد و هم درباره عطف به‌ما‌سبق‌شدن یا نشدن. باید دید مجمع تشخیص مصلحت دراین‌باره بالاخره تصمیمی خواهد گرفت یا خیر.

خبر

صد او سیما بازم سخنان روحانی را سانسور کرد

● ایسنا: حجت‌الاسلام حسن روحانی روز سه‌شنبه (۱۴ فروردین‌ماه) در دیدار نوروزی جمعی از وزيران، استانداران و مدیران دستگاه‌های اجرایی کشور، در بخشی از سخنان خود گفت: خواست مردم از دولتی که به آن رای داده‌اند، تلاش بیشتر برای تقویت رفاه و امنیت است». او همچنین تأکید کرد که هدف از ایجاد و تقویت نرم‌افزارها و پیام‌رسان‌های داخلی، نباید فیلتر یا سدودکردن دسترسی‌ها باشد، بلکه باید با هدف رفع انحصار در پیام‌رسان‌ها انجام شود. روحانی با تأکید بر اینکه بنای نظام بر رفع انحصار از فضای پیام‌رسان‌ها بوده است، نه فیلتر و بستن فضای مجازی، ادامه داد: «کام مردم را با این‌گونه حرف‌ها تلخ نکنید. در فضای بحران بی‌کاری تیشه به ریشه اشتغال نزنید». این در حالی است که اخبار شبانگاهی سیما، فقط به پوشش این بخش از سخنان روحانی پرداخت که با تقویت پیام‌رسان‌های داخلی، انحصار پیام‌رسان‌های خارجی را می‌توان کاهش داد و از انعکاس سایر بخش‌های سخنان رئیس‌جمهوری خودداری کرد.

politics@sharghdaily.ir

زمستان گذشته کتاب «جوانی در سیاست فقط یک کلمه است» به قلم «حمیدرضا جلایی‌پور» و «شیرین کریمی» منتشر شد. در ادامه نگاهی اجمالی به این کتاب داریم که به مطالعه مناسبات سیاست‌مداران پیر و جوان از مشروطه تا دهه ۴۰ شمسی پرداخته است:

مفهوم «جوانی» مانند بسیاری

از مفاهیم دیگر، در تاریخ معاصر دچار تحول و دگرگونی در معنا شده است؛ جوان و جوانی هم پرسش فلسفه است، هم پرسش سیاست و هم پرسش جامعه‌شناسی. این پژوهش سوبیه جامعه‌شناختی مفهوم «جوانی» را در نظر دارد و با نگاهی انتقادی، متغیر «سن» در میدان سیاسی ایران را از سال‌های انقلاب مشروطه تا دهه ۴۰ شمسی مطالعه کرده است. مسئله اصلی درباره دوگانه جوانی/پیری در میدان سیاسی ایران است و اینکه تاکنون این دوگانه تا چه اندازه تعیین‌کننده روابط، جایگاه‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و حرکت‌های جمعی بوده است. ایده محوری این پژوهش، این است که دوگانه جوانی/پیری، دوگانه‌ای منحرف‌کننده است که در راستای حفظ ساختارهای سخت قدرت سیاسی عمل می‌کند. ساختار این پژوهش به نحوی طراحی شده است که بتوان پاسخی برای این پرسش‌ها یافت: چگونه می‌توان انواع رابطه میان سیاست‌مداران جوان و پیر را در میدان سیاسی ایران تقسیم‌بندی کرد؟ چه عواملی ورود و خروج جوان‌ها و پیرها را در فضای سیاسی کنترل می‌کنند؟ شباهت‌ها و تفاوت‌های سیاست‌مداری در جوانی و سیاست‌مداری در پیری چیست؟ آیا می‌توان نوع کنش‌های سیاست‌مداران را مرتبط با سن و تجارب سیاسی و اجتماعی آنها دانست؟ و آیا این فرض تأیید می‌شود که سیاست‌مداران در جوانی، انقلابی و در پیری، محافظه‌کار و خواستار حفظ وضع موجود هستند؟ این مطالعه نشان می‌دهد چگونه در میدان سیاسی ایران، تقسیم‌بندی میان سنین امری دل‌خواهانه، موضوع دستکاری و نوعی مبارزه اجتماعی برای توزیع اختیارات و اجبارهاست. یافته‌های این پژوهش ثابت می‌کند که بازه زمانی پس از انقلاب مشروطه تا دهه ۴۰ شمسی، سن برای ورود به میدان سیاسی اهمیت ندارد و در واقع مسئله بر سر تقسیم قدرت‌ها، با هدف امتیازدادن و امتیازگرفتن است؛ جوانان هرچه نسبت مستقیم‌تری با قطب‌های قدرت داشته باشند، بیشتر احتمال دارد در میدان سیاسی نقش ایفا کنند.

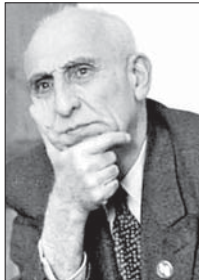
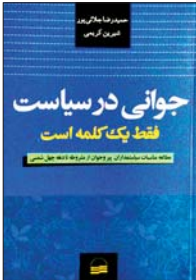
در این پژوهش، نمونه‌هایی از گفت‌وگوها و مجادلات سیاسی محمد مصدق، حسین فاطمی، علی امینی، محمدعلی فروغی، مجتبی نواب‌صفوی، جلال آل‌احمد، سیدحسن تقی‌زاده و بسیاری دیگر از سیاست‌مداران و فعالان سیاسی ایرانی بر سر سن‌وسال و جوانی و پیری آمده است.

در تعریف جامعه‌شناختی، منظور از مفاهیم «جوانی» و «پیری» معنای زیستی و بیولوژیکی این دو مفهوم نیست؛ مفهوم جوانی معمولاً در جامعه‌شناسی به‌عنوان نوعی منزلت اجتماعی یا برجسی که به صورت اجتماعی ساخته شده است، قلمداد می‌شود؛ نه صرفاً به‌عنوان وضع زیستی جوان‌بودن. در پژوهش‌هایی که تاکنون درباره «سیاست و جوانی» در ایران انجام شده است، تعریف زیستی و بیولوژیکی «جوانی» را در نظر گرفته‌اند و پرسش تحقیق را با روش‌های کُنی و پیمایشی دنبال کرده‌اند. این پژوهش از اولین تحقیقاتی است که در ایران مفهوم «جوانی» را در سیاست با روش کیفی دنبال می‌کنند. ایده این پژوهش از مقاله‌ای با عنوان «جوانی فقط یک کلمه است»، نوشته «پیر بورديو»، جامعه‌شناس فرانسوی، گرفته شده است و نگا بورديویی در تحلیل‌های این پژوهش آشکار است. در تاریخ معاصر، بحث «جوانی و پیری» امری محلی، زمانی، مکانی و موقعیتی نیست؛ این مسئله در همه‌جا ازجمله در ایران وجود دارد و در این مطالعه با رجوع به مصادیق سیاسی در ایران، به این بحث پرداخته شده است. از سوی دیگر، می‌توان این پژوهش را در زمره «تاریخ مفهوم‌ها» در نظر گرفت. در تاریخ معاصر ایران، مفهوم «جوانی»، «پیری» و «سن» افراد در سیاست مفاهیمی بدیهی، طبیعی و گاه بی‌اهمیت تلقی شده است و مانند مفاهیم «ملت»، «دولت»، «انقلاب»، «اصلاحات» و «ایران» مفاهیمی بنیادی، پایه‌ای و تجربه‌ساز در نظر گرفته نشده‌اند؛ اما شما شگفت‌زده خواهید شد وقتی بفهمی این مفاهیم آشنا چقدر غریب هستند! شگفت‌زده خواهید شد وقتی بدانید چقدر در لای‌های پشت پرده سیاسی با دو مفهوم «جوانی» و «پیری» بازی می‌شود و چقدر در دست‌انویزی برای مرزبندی نیروهای سیاسی و حذف از میدان سیاسی یا الحاق به قدرت کاربرد دارند. پرسش درباره مرزبندی سنی میان انسان‌هاست؛ یک مرزبندی که به ظاهر بسیار بدیهی و ضروری به نظر می‌رسد و در واقع بسیار برنامه‌ریزی‌شده، هدفمند و در مواردی بسیار ناآگاهانه در فضای سیاسی واجتماعی بیکبری می‌شود.

در تاریخ معاصر ایران، سن ورود به سیاست در بازه کمتر از ۱۰سالگی تا بیش از ۹۰سالگی متفاوت بوده است. در تاریخ پادشاهی ایران، شاه‌عباس صفوی در ۱۶سالگی و شاه‌عباس دوم در ۱۰سالگی تاج‌گذاری کردند. لطفعلی‌خان زند در ۲۰سالگی با آقامحمدخان قاجار برای تصاحب قدرت جنگید و جانش را از دست داد که منجر به برچیده‌شدن سلسله زندیه شد و آقامحمدخان در ۴۰سالگی سلسله قاجار را بنیان گذاشت. پس از او، محمدشاه در ۲۶سالگی بر تخت پادشاهی قاجار تکیه زد، ناصرالدین‌شاه در ۱۷سالگی به سلطنت رسید، مظفرالدین‌شاه در ۴۳سالگی قدرت را در دست گرفت و ۱۰ سال بعد در ۵۳سالگی از دنیا رفت و

سیاست

جوانی در سیاست فقط یک کلمه است

استراتژی‌ها روابط میان نیروها را مدنظر قرار می‌دهند و هدف آنها تغییر و یا حفظ وضعیت است. در واقع سن و سال دست‌انویزی برای کنترل افراد در میدان است؛ تو جوانی پس متوقف شو! یا تو پیری پس متوقف شو! در میدان سیاسی منزلت و جایگاه اجتماعی فرد مهم‌ترین مکانیسم ورود به میدان سیاسی بوده است. مکانیسم دیگری که برای ورود به میدان سیاسی وجود داشته است روزنامه‌نگاری – قدرت نوشتن و نقد – و تشکیل احزاب سیاسی بوده است که این مکانیسم توسط جوان‌ترها بیشتر مورد استفاده قرار می‌گرفته است؛ جوان‌ترهایی که با انتشار روزنامه، شب‌نامه، جزوه و تشکیل احزاب سیاسی با شور و شوق تمام وارد صحنه سیاست می‌شدند؛ محمدتقی بهار، سیدضیاءالدین طباطبایی، محمدامین رسول‌زاده، تقی ارانی، جلال آل‌احمد و بسیاری دیگر. در جوانی از طریق روزنامه‌نگاری و داشتن مهارت نوشتن و انتقاد وارد میدان سیاسی شدند. با این حال توجه به پیشینه خانوادگی و سرمایه‌های نمادین این جوانان نشان می‌دهد که برای ورود به میدان ژورنالیسم سیاسی و از آن مهم‌تر برای ماندن در میدان و حفظ جایگاه سیاسی باز هم اولویت با جایگاه اجتماعی و منزلت فرد و مجموعه سرمایه‌هایی است که به تدریج در این میدان کسب می‌کند.

واردشدن به میدان سیاسی، مثلاً ورود به مجلس شورای ملی، به اندازه کافی به فرد – فارغ از اینکه جوان باشد یا پیر– سرمایه سیاسی می‌دهد تا به کمک آن آغاز به افزایش انواع سرمایه و به‌ویژه سرمایه نمادین خود در میدان کند و پس از ورود، مبارزه درون میدان برای حفظ پایگاه و کنازدن رقبا آغاز می‌شود.

در سال‌های اول پس از انقلاب مشروطه میدان سیاسی ایران دوران بحران و عدم ثبات را می‌گذراند، جدال میان حرفه‌ای‌ها و آمانوهرای سیاسی بالا گرفته بود و همچنان که میدان سیاسی به سمت استقلال و ثبات سیاسی پیش می‌رفت، سیاست‌مداران حرفه‌ای بر

میدان مسلط می‌شدند، حرفه‌ای‌ها صاحب سرمایه سیاسی موروثی بودند؛ سرمایه‌ای که به‌واسطه منزلت اجتماعی و جایگاه خانوادگی به آنها منتقل شده بود و هرچه میدان مستقل‌تر می‌شد، مکانیسم‌های داخلی آن نقش مهم‌تری در فعالیت‌های سیاسی بازی می‌کردند؛ مبارزات کهنه و نهادهی می‌شدند، نورسیدگان با همدستی با ازییش‌رسیدگان مکانیسم‌های بازی را می‌آموختند و با ابقا در مقام سیاسی خود روش مبارزه را یاد می‌گرفتند و به‌تدریج، هرچه میدان بیشتر به سمت ثبات و استقلال پیش می‌رفت ورود برای سیاست‌مداران جوان و نورسیدگان مشکل‌تر می‌شد، به این دلیل که زبان سیاسی و صلاحیت فنی و نحوه مبارزه‌ای را که در طول زمان نهادینه شده و در اختیار قطب مسلط قرار گرفته بود نمی‌دانستند و جوان نورسیده با هر میزان سرمایه تحصیلی، به دلیل ندانستن زبان سیاسی و ندانستن مکانیسم بازی و روش‌های مبارزه در میدان سیاسی به‌راحتی پس زده می‌شد.

مبارزه برای طبقه‌بندی‌های اجتماعی یکی از ابعاد اصلی مبارزه طبقاتی است و از همین طریق است که تولید‌نمادین وارد مبارزه سیاسی می‌شود؛ مثل تولید نمادین سرودها و ترانه‌ها از سوی جوانان یا تولید متون تحریک‌کننده ژورنالیستی و بیانیه‌های سیاسی از سوی جوان‌ترها در میدان سیاسی ایران که به نظر نوعی مجوز ورود و نقطه آغاز مبارزه سیاسی در میدان سیاسی در ایران بوده است.

در این کتاب، مطالعه دو مفهوم «جوانی و پیری» در زیر هشت عنوان «تقسیم‌بندی میان سنین؛ حودمرزهای جوانی و پیری در میدان سیاسی ایران»، «سازوکارهای ورود به میدان سیاسی و خروج از میدان سیاسی»، «کنترل تحرک سیاست‌مداران پیر و جوان در میدان سیاسی»، «جوانی؛ تئدری یا محافظه‌کاری؟»، «گروه‌ها و جمعیت‌های جوانان در میدان سیاسی ایران»، «مفهوم نمادین جوانی در میدان سیاسی» و «جوانی در سیاست فقط یک کلمه است» دنبال می‌شود.

موضوع جای بررسی و مطالعه بیشتری دارد؛ می‌توان کتاب «جوانی در سیاست فقط یک کلمه است» را مقدمه‌ای برای آغاز پژوهشی عمیق‌تر و گسترده‌تر درباره مفاهیم «جوانی» و «پیری» در میدان سیاسی ایران در نظر گرفت و یافته‌های جدیدتر و مهم‌تری را در دوره‌های مختلف تاریخی به این مطالعه افزود.

رویداد

وزیر دفاع در اجلاس امنیتی مسکو

● هفتمین اجلاس بین‌المللی امنیتی مسکو با حضور امیر حاتمی، وزیر دفاع ایران و وزرای دفاع، رؤسای ستاد و فرماندهان عالی نظامی، امنیتی و مسئولان سازمان‌های بین‌المللی از ۸۰ کشور برگزار شد. به گزارش «ایلنا»، امیر سرتیپ حاتمی در سخنرانی خود در این اجلاس با اشاره به تهدیدات تروریسم در منطقه و نقش مخرب و بی‌ثبات‌کننده رژیم اسرائیل گفت: «جمهوری اسلامی ایران ضمن مخالفت با یک‌جانبه‌گرایی و سلطه‌طلبی‌های آمریکا و تأکید بر نقش مخرب و بی‌ثبات‌کننده رژیم صهیونیستی در ایجاد و گسترش تفکر افراط‌گرایی و خشونت، هرگونه سیاست مداخله، تجاوز و تجزیه‌طلبی درخصوص کشورهای منطقه را مغایر با اراده و منافع دولت و ملت‌های منطقه می‌داند». وزیر دفاع همچنین رویکرد جمهوری اسلامی برای حل بحران سوریه را ابتکارعمل سیاسی مشترک دانست: «جمهوری اسلامی ایران مخالف هرگونه تجاوز نظامی به سرزمین سایر کشورهاست و مدافع ضرورت احترام به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی آنها بوده و آمادگی دارد تا با همراهی و همکاری منطقه‌ای به رنج و محنت مردم مظلوم منطقه مانند یمن پایان دهد». در ادامه، حاتمی برجام را نمونه موفق یک همکاری جمعی بین‌المللی برشمرد که نتیجه تلاش و همکاری تمام طرفین در چارچوب احترام متقابل به حقوق ملی و بین‌المللی و دستیابی به یک مفاهمه در حوزه امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی است. او درباره برجام اضافه کرد: «ما بدهدیی آمریکا و همراهی برخی شرکای غربی آن و بهانه‌جویی‌های آنها در اجرای این توافق را عامل آسیب به فضای اعتماد در صحنه بین‌المللی تلقی کرده و با اعلام پایبندی جمهوری اسلامی ایران به تعهدات خود در این توافق همانند سایر تعهداتش، هشدار می‌دهم عوامل برهم‌زننده این توافق مسئول عواقب سوء آن بر نظم و امنیت بین‌المللی خواهند بود». او به موضوع قدرت دفاعی و موشکی هم پرداخت: «جمهوری اسلامی ایران تقویت قدرت دفاعی و اقتدار دفاع بازدارنده، به‌ویژه در حوزه موشکی را حق طبیعی خود در دفاع مشروع منطقه‌ای می‌داند و توسعه و تقویت آن را برای مقابله با تهدیدات متنوع و نوظهور ضروری دانسته و با قاطعیت آن را پیگیری خواهد کرد».

مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد

۳ دهه تلاش در عرصه خدمات رایگان

توانمند سازی ، حرفه آموزی، توانبخشی

اشتغال، کاربابی و تحصیلات دانشگاهی توان یابان

به همراه جدیدترین متدهای پشتیبانی اشتغال و تحصیل

Supported Employment (SE)

Supported Education (SED)

کمک های مردمی ـ بانک سامان

۶۲۱۹۸۶۱۰۰۱۸۶۷۶۳۸

تهران، شهرک غرب، فاز دو، خیابان هرمرزان، خیابان پیروزان جنوبی ، پلاک ۷۴

۰۲۱-۸۸۰۸۲۲۶۶

www.raad-charity.org

info@raad-charity.org

/raadcharity

/raad_charity